

UKRAINIAN LABOR NEWS

PRINTED AND PUBLISHED TRI-WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA, AT ITS HEAD OFFICE AND PLACE OF BUSINESS, AT THE CORNER OF PRITCHARD AVENUE AND MCGREGOR STREET, IN THE CITY OF WINNIPEG, MANITOBA.

Subscription per year \$4.00

Telephone: 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТИ

Газета для робочого людю — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видає Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, закорпорироване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українським Робітничим Домі, на розі вулиць Пritchard і McGregor, у Вінніпегу, Ман.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St. Winnipeg, Man., Canada.

Редакція за оголошення не відповідає.

6 КОНВЕНЦІЯ РЗТ ПІДСУМОВУЄ ПРАЦЮ

Вісім років минуло з того часу, як народилося Робітничо-Запозомгове Товариство. В 1922 р. були закладені тієї робітничої організації, значить, вчас відкритих класових боїв після світової війни. До РЗТ пристали не тільки українські працюючі, але й робітники інших національностей теж вступили в ряди тієї організації. За 8 років РЗТ встигло об'єднати у своїх лавах понад 7 тисяч працюючих Канади. Ота 7-тисячна армія Робітничого Запозомого Товариства плече-в-плече з боєвим пролетаріатом Канади йшла кожноразом на позиції класової боротьби. У страйкових боях, безробітних і противоєнних демонстраціях, у боротьбі за свободу слова в Торонто, в кампанії проти наступу фашизму на фронт працюючої класи, проти білого терору — членство РЗТ одне з перших сплило на боєві позиції з моральною й матеріальною допомогою.

Рационалізація індустрії і систем прискорення праці десятку пролетарських загонів, підніваючи в робітників і робітниць це замолоду здоров'я, шматуючи їхнє тіло при станках праці, закопуючи передчасно в могилу працюючих. І в ті напорні години спішить Робітниче Запозомгове Товариство на допомогу своїм членам і членкиням. За час 8 років свого існування РЗТ виплатило допомоги для хорих \$123,773, а померлого для родини \$13,252.90. А зараз перед РЗТ стоїть питання відкриття сиротини та притулку. Вже й зголосилося чимале число сиріт, якими вже сьогодні опікується РЗТ.

Пока несенням грошевої допомоги, Робітниче Запозомгове Товариство поставило собі за завдання поширювати знання між українськими працюючими Канади. Саме сьогодні, вчас найгостріших і найвідкритіших класових боїв класу проти класу, знання являється тією наймогутнішою зброєю, без якої важко виступити на вістря. І у тій діяльній праці РЗТ впарі з ТМРФДм-підля наступом у себе на місяць. Голосні читання, лекції, доклади, мітінги, концерти й вистави — все це наявні свідки діяння цих обох братніх організацій.

Підсумовуючи цілорічну працю у себе на місяць, 104 делегати РЗТ, які прибули з усієї Канади на 6 конвенцію, обмірковують зараз хід дальшої праці цієї запозомогової організації українських трудящих Канади, намічують план дальшого діяння. Кожний з одних делегатів дає звіт з праці свого відділу РЗТ, вказуючи на активність певного числа членів та збайдужіле відношення інших до праці і завдань товариства. Таксамо всі вони стверджують, що вже повертають назад в РЗТ ті, що не хотіли підкоритися ухвалам минулорічної конвенції щодо виплати запозомогої хорим та оподаткування на притокове. Показно й набір нових членів і членкинь, головню з ново-прибулих імігрантів, які вийшли з загонів класової боротьби на Західній Україні й ставють на боєві позиції в Канаді. І хоч в цьому році не було ударної кампанії за мобілізування членства в лави РЗТ, вписалося на протигу року одна тисяча робітників до Робітничого Запозомого Товариства.

Завданням делегатів 6 конвенції РЗТ буде підняти шлях і спосіб на загальну мобілізацію українських трудящих мас Канади в ряди цієї робітничої запозомогової організації, а таксамо обміркувати, як би то затягнути усе членство до організаційно-освітньої праці. РЗТ мусить бути масовою організацією українських трудящих в Канаді не по назві, а по масовому числу членства, та його масовій участі в організаційно-освітній праці. Вчас сьогоднішніх відкритих і гострих класових боїв, вчас посиленого наступу капіталу на фронт працюючих, мобілізування трудящих мас в один боєвий загін являється найголовнішим завданням кожної робітничо-фармерської організації.

ВОЄННІ ЗМОВНИКИ РАДЯТЬ.

Саме сьогодні відбувають свої наради 5 імперіалістських держав в Лондоні. Зіхалися представники Америки, Англії, Франції, Італії й Японії на Лондонську конференцію і радять над морським озброєнням. Оті імперіалістські держави вважають себе за власників усіх морів й хочуть усі морські флоты організувати за єдиним планом і єдиною командою. Спершу, це пару днів до Лондонської конференції буржуазна преса закликала в один голос, що в Лондоні ота воєнна п'ятерка радитиме над роззброєнням на морі. Це було зроблено навмисне, щоб приспати працюючі маси, що нібито в напрямі втримання миру щось робиться, а на ділі переводиться ще сильнішу милітаризацію населення за єдиним воєнізаційним планом.

Зараз ми бачимо, що по усіх країнах східньої Європи керівниками держави є військовий генераліщина. На самому кордоні Радянської України побрехали шаблякою соціал-демократ і пулковник Пасудський з усіма своїми генералами-воєводами, трохи далі на полудне царські генерали закріплюють свої воєнні позиції у боярській Румунії й гострять зброю на СРСР, а ще далі на південь болгарські й югославські генерали Лапчевичи й Живковичи, окруживши себе денкієвськими й денкієвськими білобандитами, замикали гарматними дулами й штиками кордон Радянського Союзу, чекаючи тільки наказу імперіалістських ватажків з Заходу, щоб збройною силою наступити на країну трудящих, на СРСР.

Подальше отих пограничних жандармів стаян на поготові до збройного наступу проти робітників і селян Радянського Союзу білогвардійські гузари кривавого Горті в Угорщині, а за ним у Габсбургах теж таксамо готовий до наскоку кат віденський робітничий поліцейський-президент Шобер, прем'єр Австрії, Соціал-демократичні міністри й поліцейські-президенти Гжесінські й Цергібелі в Німеччині теж змобілізували вже свій державний апарат, кожноразом готові на кивнення американського імперіалізму повернути гарматні дула в сторону СРСР.

Остається для англійських, французьких й італійських імперіалістів замкнути тільки воєнний кордон і ще тісніше спаяти оту міжнародну, імперіалістську воєнну силу. І над цим саме імперіалісти Америки, Англії, Франції, Італії й Японії зараз радять в Лондоні. Та спаяність в них вже існує на суходолі, на землі. Тієї самої спаяності усіх морських сил в одну проти-радянську армію вони хочуть дивити на Лондонській конференції. І вони діють свого наміченого плану. Вони зуміють погодити свої суперечності вчас, коли йде повернути уся збройну силу на повалення радянського уряду, а на укріплення пролетаріату СРСР, щоб на довше забезпечити за собою панування капіталу.

Однак працюючі усього світу, а перед усім пролетаріат СРСР стоять на варті своїх позицій, закріплених революційним Жовтнем. На воєнну змову імперіалістських ватажків проти Радянського Союзу, на посилені наступ капіталу на фронт праці, пролетаріат імперіалістських країн відповідає боєвою контратакою, революційним зривом. Перший масовий контр-наступ революційного пролетаріату на позиції капіталу є сигналізований на день 26 лютого ц. р. У той день по усіх імперіалістських країнах, а таксамо і в Канаді, продемонструє пролетаріат свою боєву силу проти безробіття, за поліпшення умовин праці, проти воєнних змовників і збройного нападу на СРСР, а за оборону Радянського Союзу.

БЕЗРОБІТНІ ДЕМОНСТРУЮТЬ.

На 6 лютого під проводом Комуністичної Партії Канади вийшли безробітні Монреалу на вулиці міста, щоб демонстраційною силою домогтися праці або повного втримання. Понад тисяча безробітних висунулися в лави і з багатьма гаслами та плакатами рушили до мейора міської ради. Між демонстрантами було й чимало таких, що в світовій війні брали участь і вони несли табличку з написом: "В 1914 р. терор, в 1930 р. волюнтеризм!". З інших написів були такі: "Мільйони на імперіалістській армії, ні центів на безробітних", "Робітники! Ідіть на демонстрацію! Це ваша зброя!", "Ми жадаємо безпосередньої допомоги від уряду!", "Праці, або заробітної плати, а не милостини!".

З інших написів були такі: "Мільйони на імперіалістській армії, ні центів на безробітних", "Робітники! Ідіть на демонстрацію! Це ваша зброя!", "Ми жадаємо безпосередньої допомоги від уряду!", "Праці, або заробітної плати, а не милостини!".

Змобілізована поліція чекала вже біля будинку. Безробітні вислали своїх делегатів до мейора міста, й ті пропонували жадання, вимагаючи праці або повного втримання. Таксамо делегати заявили ви-

ПРИМУСОВА РОБОТА, ВЯЗНИЦЯ АБО ДЕПОРТАЦІЯ.

Албертійська панська поліція засудила двох робітників на два місяці тяжких робіт і депортацію тому, що вони відмовилися толерувати обставини, які примушують їх бути скєбами.

Примусова робота, або в'язниця і депортація! Є це найновіша форма "капіталістичної демократії", яку винайшли капіталістична клася Канади, а таксамо разом так званій фармерській уряд Алберті.

Дж. Бойд і Дж. Гал, два імігранти, працювали на кемпі 4-5 Кловер Бар, близько Едмонтону. Вони корували ліс. Це була одна з тих славних "реалізованих" робіт, якими албертійський уряд обдаровує безробітних. Робітників спакванено в двох штрах. В однім було 32, а в другім 16 робітників. За 8 годин денної праці, ім платили \$1.75, але з цієї плати обтягали собі долара денно за борт. Купуючи собі рукавиці, панчохи і тютюн, ім абсолютно нічого не осталося з цього заробітку.

Пожива, яку вони одержували, була така зогнила, що навіть тюремна пожива є далеко гіршою. На 31 січня робітників відмовлялися їсти на сиданні ковбаси, які ім подали. Ті самі ковбаси дано ім на побіг. Тоді робітники відмовилися

Канадійська Робітнича Оборонча Ліга звиняє всіх робітників Канади, тих, що працюють і безробітних, організованих і неорганізованих, щоб вони протестували проти таких надужит. Ті два робітники мусять бути звільнені! Цих двох робітників не сміють депортувати! Коли ми не поставимо відповідного фпору панській класі, то це буде значить, що безробітні робітники, а головню імігранти, остануться на цілковитим милосерддям визискувачів і їхніх наймитів.

Канадійська Робітнича Оборонча Ліга і безробітні Едмонтону влаштувають великий

КОЛЬОНІСТИ ВЕРТАЮТЬ НА УКРАЇНУ.

Як відомо, на Україні, як і в цілому Союзі, є чимало різних кольоністів, німців, шведів, голландців то що, що здавна там жили. Останніми часами агенти протирадянської пропаганди розподані були провадити поміж кольоністами антирадянську пропаганду і підмовляти їх кидати Радянський Союз, де, мовляв, життя немає, і тікати до своїх країв, де вони будуть щасливими і краще житимуть.

До чого доводити така агітація, показує надзвичайно характерний випадок, що трапився з шведськими кольоністами, які влітку минулого року покинули Україну і емігрували на батьківщину.

Група емігрантів, зложена з 19 осіб, тепер пильно просить дати ім дозвіл повернутися на Україну. В своєму листі до уряду вони пишуть:

ІМПЕРІАЛІСТИ ОРГАНІЗУЮТЬ НАПАД У ДАЛЕКОМУ СХОДІ НА СРСР.

З Харбину повідомляють, що 27 січня 600 білогвардійців, звільнених з Китайсько-Східньої Залізничі за хабаровською угодою, змовившись перездим, озброєні глумовими палицями, вскочили до управління Китайсько-Східньої Залізничі. Білогвардійці зайняли сходи і коридори управління. Група білогвардійців на чолі з керівником фашистського студентського товариства Радзавським, вскочила до кабінету керівника залізничі т. Рудого, б'ючи по дорозі службовий персонал, що пробував зберегти і підтримати лад в будинку.

Харбінські білогвардійці, роблячи наскок на управу Китайсько-Східньої Залізничі, безперечно діяли не з власної ініціативи; завжди готові до послуг своїм наймачам, білогвардійські хулгани цілком точно характеризували політичну підкладку наскоку, коли заявляли: "На нас дивляться чужоземні держави". Звичайно, "бодьорість духу", що змінила тепер сумний настрій Харбінської білогвардійщини, настрий, що опанував їх після підписання Хабарівського протоколу, пояснюється тим, що їх заспокоїли обіцянками саме з такою бодою, що це дало ім привід уважати себе, роблячи хулганський наскок, за таких, що діять в ролі передового відділу "чужоземних держав".

Ці "чужоземні держави" легко взяти. Вони не дуже суворо додержують свого інкогнату. Вони діють не стільки конспіративно, щоб не можло було вловити характеру та цілей їх зашаштункової та запільної роботи.

Мукденський дипломатичний агент Цай кілька днів тому заявив в інтер'ю, що радянсько-китайський конфлікт м'г бути мирно зліквідований ще у липні 1929 року, тобто майже безпосередню во його виникнення. Але, "хтось", як дипломатично висловився Цай, зр-

сав його, був уповноважений на те як від Мукденського, так від Нанкінського урядів. Терпер має відбутися, на підставі цього протоколу, радянсько-китайська конференція, що має остаточно врегулювати спірні питання. "Хтось" працює терпер над зривом цієї конференції. Нанкінські м'їатаристи знову виявляють бодьорість і починають заперечувати Хабарівський протокол. Нанкінська бодьорість безпосередню визначилася у Харбінських білогвардійських учинках. І в Нанкіні, і в Харбіні одмувається рука того ж таки американського режисера. Мета Стімсона залишається та сама. Тими ж зашаштунковими і способами для досягнення цієї мети. Серед виявлень антирадянської роботи імперіалізму, готування нового конфлікту на Далекому Сході посідає дуже велике місце.

ПОЛЬСЬКА ПОЛІЦІЯ НАТУЄ.

Останнє число "Сельробу" поміщує лист з підписом Якова Бондарчука, дубенського повіту, в якому цей описує тортури й катування, які він невинно мусів пережити на собі.

9 грудня минулого року вночі, переведено у Бондарчука ревізію, знайдено партійну легітимацію "Сельробу" й арештовано, при чому тоді його перший раз побито. На постерунку поліції його роззубо й приковано до залізного л'їжка, а відтак копано ногами до неперитомності. В неперитомному стані прикутий лежав до 10 годин ранку слідуючого дня. Тоді його роззубо й знову бито, копано, душено руками за сім'яні залози. Тоді його допитували, чому був на вічу Сенюка, чому на партійній конференції критикував зарчдження старости і т. д., а при тім біто його знову, то палячею то постороном. Відтак його піднімали і били спиною об підлогу. Коли бітий умилав, його відливали водою. Відтак відвезено його до в'язниці в Дубні, де просидів невинно півтора місяця. Він стратив здоров'я й тепер мусить лікуватися.

АРЕШТИ Й РЕВІЗІЇ.

В Кошляках, збарзського повіту, арештовано дня 8 січня ц. р. господаря Романа Сікору під замітом, що він на спілку з Посипом Харчуком, котрий вже сямий рік перебуває на Радянській Україні, підпала в осені 1923 р. фільварок в Кошляках. Арештований заперече рішучо яку небудь участь в підпаді фільварку.

В селі Яструбичах, сьбальського повіту, арештовано членів Луга Михайлюка, Івашко і Старошукка, яких підозрівають, що вони обстрілювали військовий літак в грудні минулого року та що брали участь в нападі на поліційну станицю.

В Нагір'яні, буцацького повіту, переведено ревізію дня 4 січня ц. р. у Онуфрія Легкого, якого поліція підозріває, що він, 70-літній старець, вправляє з місцевими луговниками військові муштри, та що в нього знаходиться оружний склад. 8 поліцаїв перекинули снопи, перешукали стріху та не знайшли нічого.

НЕ ВСІ ЗНАЮТЬ, ЩО:

— Населення Радянського Союзу зростає щорічно в приблизно 3,000,000 осіб.

— Членами Ліги Націй є тепер 54 держав. І членом не є Бразилія, Еквадор, Мексико, Рад. Союз, Злучені Держави і Туреччина.

— В Америці є тепер 149,529 практикуючих лікарів на 118,127,645 населення.